

IMPORT OCH ÖVERFÖRING AV EXPLOSIVA VAROR

Sprängämnesinspektionens föreskrifter (SÄIFS 1997:5) om import
och om överföring av explosiva varor med ändringar i SÄIFS 1999:3

[UPPHÄVD]

Sprängämnesinspektionens författningssamling

SÄIFS 1997:5

Utkom från trycket den
28 maj 1997

Sprängämnesinspektionens föreskrifter om import och om överföring av explosiva varor;

beslutade den 23 april 1997.

Sprängämnesinspektionen föreskriver¹ med stöd av 37 och 41 §§ förordningen (1988:1145) om brandfarliga och explosiva varor följande.

Kap. 1 Tillämpningsområde

1.1 Dessa föreskrifter gäller import och överföring av sådana explosiva varor som anges i 8 § förordningen (1988:1145) om brandfarliga och explosiva varor.

1.2 Vad avser godkännande av explosiv vara som importerats samt bedömning av överensstämmelse eller godkännande av explosiv vara som överförs gäller särskilda bestämmelser.

Godkännande som avses i 10 § förordningen om brandfarliga och explosiva varor erfordras inte vid hantering, import eller överföring av ammunition som omfattas av vapenlagen (1996:67) om ammunitionen genomgått kontroll i enlighet med konventionen av den 1 juli 1969 om ömsesidigt erkännande av kontrollstämplar på handeldvapen (CIP-konventionen) och försetts med CIP-stämpel.

För import eller överföring av explosiv vara, som inte uppfyller förutsättningarna enligt 10 § förordningen om brandfarliga och explosiva varor, fordras särskilt medgivande av Sprängämnesinspektionen. Sådant medgivande lämnas endast för försöksverksamhet och medför rätt att inneha varan.

Kap. 2 Definitioner och förkortningar

2.1 I dessa föreskrifter och tillhörande allmänna råd har följande uttryck och förkortningar nedan angiven betydelse.

EES Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

hantering Tillverkning, bearbetning, behandling, förpackning, förvaring, transport, användning, omhändertagande, förstöring, saluförande, underhåll, överlåtelse och därmed

¹ Jfr rådets direktiv 93/15/EEG av den 5 april 1993 om harmonisering av bestämmelserna om utsläppande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk (EGT nr L 121, 15.5.93, s. 20, Celex 393L0015). Se även rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8, Celex 383L0189), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 94/10/EG (EGT nr L 100, 19.4.1994, s. 30, Celex 394L0010).

jämförliga förfaranden.

import	Införsel från länder utanför EES.
pyrotekniska artiklar	Varor som innehåller pyrotekniska ämnen, bl.a. nöjesfyrverkerier, sceneffekter och nödsignaler.
tillverkare	Den som har tillstånd enligt 23 § första stycket punkten 1 förordningen om brandfarliga och explosiva varor.
överföring	Varje fysisk förflyttning av sådana explosiva varor som omfattas av tillståndskrav enligt 3.2.1 från annat EES-land och inom Sverige utom förflyttning av varor inom en och samma anläggning.

Kap. 3 Tillstånd

3.1 Importtillstånd

3.1.1 Den som importerar explosiva varor skall, med undantag för Försvarmakten och Försvarets materielverk, ha tillstånd till det (importtillstånd). Enligt 23 § första stycket förordningen om brandfarliga och explosiva varor lämnas sådant tillstånd av Sprängämnesinspektionen för import som sker i anslutning till tillverkning, bearbetning, behandling, förstöring, underhåll och återvinning av explosiva varor. Import av explosiva varor i övriga fall lämnas enligt 23 § andra stycket av polismyndigheten i det distrikt där verksamheten skall bedrivas.

För import av sådan ammunition som omfattas av vapenlagen (1996:67) krävs inte tillstånd enligt dessa föreskrifter.

3.1.2 Tillverkare får, om inte Sprängämnesinspektionen beslutat annat, importera sådana godkända explosiva varor som denne har tillstånd att hantera.

3.1.3 En ansökan om tillstånd till import av explosiv vara skall vara skriftlig och innehålla följande uppgifter.

1. Sökandens namn/firmanamn, personnummer/organisationsnummer, hemvist och adress samt kontaktperson om sökanden är en juridisk person.
2. Uppgift om slag av och beräknade mängder explosiva varor som sökanden avser årligen att importera.
3. Redovisning av de lokaler som sökanden ämnar använda för förvaringen samt kopia av tillståndsbevis för eller ansökan om tillstånd till förvaring av explosiva varor i dessa lokaler.
4. Uppgift om föreståndare enligt 4.1.

3.1.4 Ett tillstånd till import skall innehålla uppgift om slag av och största mängd explosiv vara som årligen får importeras.

3.2 Överföringstillstånd

Tillståndskravets omfattning

3.2.1 För överföring av explosiva varor utom såvitt avser ammunition från annat land

inom EES till Sverige samt för överföring av sådana varor inom Sverige skall varornas mottagare ha tillstånd (överföringstillstånd). Sådant tillstånd lämnas av Sprängämnesinspektionen.

Kravet på överföringstillstånd enligt dessa föreskrifter gäller inte vid överföring av

1. explosiva varor som är avsedda för användning av Försvarsmakten eller polisen,
2. pyrotekniska artiklar,
3. explosiva varor avsedda att användas av tillverkaren direkt på tillverkningsplatsen,
4. explosiva varor som utgör del av säkerhetsutrustningen i motorfordon.

I fråga om överföring till Sverige av ammunition avsedd för industriella eller liknande ändamål krävs tillstånd av behörig myndighet i avsändarlandet. För överföring av ammunition som omfattas av vapenlagen finns bestämmelser i denna lag.

3.2.2 För att få ett överföringstillstånd skall varans mottagare visa att han har tillstånd att förvärva och inneha explosiva varor av det slag och i den mängd som överföringen avser.

Vad en ansökan skall innehålla

3.2.3 Ansökan om överföringstillstånd skall vara skriftlig och innehålla följande uppgifter.

1. Sökandens namn/firmanamn, personnummer/organisationsnummer, hemvist och adress samt telefon- och telefaxnummer.
2. Uppgift om slag av och beräknade mängder explosiva varor som sökanden avser att årligen ta emot.
3. En redovisning av de lokaler som sökanden ämnar använda för förvaring i den mån uppgifter härom inte framgår av dokumentation enligt 3.2.2.
4. Om det inte framgår av annat, fogas uppgift om föreståndare enligt 4.1.

Särskilda bestämmelser vid överföring via annat land (transitering)

3.2.4 Vid överföring av explosiva varor till Sverige via ett eller flera andra EES-länders territorier skall den som ansvarar för överföringen inhämta godkännande från behöriga myndigheter i dessa länder.

Dokument

3.2.5 Tillstånd enligt 3.2.1 skall framgå av ett särskilt dokument som utfärdas av Sprängämnesinspektionen. Dokumentet eller kopia av detta skall medfölja de explosiva varorna tills de når mottagaren.

3.2.6 Mottagaren skall bevara dokumentet i minst tre år från det att varan mottagits.

3.3 Återkallelse av tillstånd

3.3.1 Tillståndsmyndighet får, om skäl föreligger, återkalla tillstånd som meddelats enligt 3.1 eller 3.2.

Återkallelse får vara slutlig eller tidsbegränsad.

Kap. 4 Föreståndare

4.1 Den som har tillstånd till import eller överföring av explosiva varor skall enligt 36

§ förordningen om brandfarliga och explosiva varor utse en eller flera föreståndare för importen eller överföringen.

Den som bedriver handel med ammunition och som fått tillstånd enligt vapenlagen att föra in ammunition skall utse en eller flera föreståndare för importen eller överföringen.

Föreståndare enligt första och andra stycket skall godkännas av tillståndsmyndigheten.

4.2 Föreståndare skall

- ha allmän kunskap om explosivämnen,
- ha dokumenterade kunskaper om den eller de varor som skall importeras eller överföras samt kunna bedöma varornas skyddstekniska kvalitet,
- ha god kunskap om de regler och särskilda villkor som kan gälla för importen eller överföringen,
- ha kunskap om gällande klassificeringssystem och märkningsbestämmelser,
- ha kunskap om regler och krav på åtgärder vid hantering av explosiva varor som enligt 5.3 skall tas i retur och
- kunna ge varuinformation och vägledning till användarna.

Kap. 5 Förvaring, kontroll och retur av varor *har upphävts genom SÄIFS 1999:3*

Kap. 6 Dispenser

6.1 Sprängämnesinspektionen får, om skäl föreligger, medge undantag från dessa föreskrifter.

Kap. 7 Ansvar

7.1 Bestämmelser om ansvar på grund av överträdelse av dessa föreskrifter finns i lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor.

Övergångsbestämmelser

SÄIFS 1997:5

1. Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juli 1997, då bestämmelserna om import i 5.2 föreskrifterna (SÄIFS 1989:8) om hantering och import av explosiva varor upphör att gälla.
2. Den som före den 1 juli 1997 med stöd av handelstillstånd påbörjat import av explosiva varor för vilken importtillstånd därefter behövs till följd av dessa föreskrifter får fortsätta importen utan särskilt importtillstånd under handelstillståndets återstående giltighetstid.
3. Den som före den 1 januari 1998 har tillstånd till förvaring av explosiva varor får under förvaringstillståndets återstående giltighetstid inom Sverige utan särskilt överföringstillstånd överföra sådana explosiva varor som omfattas av tillståndet.

SÄIFS 1999:3

Denna föreskrift träder i kraft omedelbart. (Den 17 augusti 1999.)

ERIK NILSSON

Leif Wahlberg/Gunnar-Arne Björkman

[UPPHÄVD]

IMPORT OCH ÖVERFÖRING AV EXPLOSIVA VAROR

Allmänna råd till Sprängämnesinspektionens föreskrifter (SÄIFS 1997:5) om import och om överföring av explosiva varor med ändringar i SÄIFS 1999:3

utfärdade den 23 april 1997.

Inledning

De nya föreskrifterna om import och överföring avser att fylla två syften. Det ena är att genomföra rådets direktiv 93/15/EEG om harmonisering av bestämmelserna om utsläppande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk (nedan explosivvarudirektivet) såvitt avser bestämmelser om överföring av explosiva varor till gagn för den fria rörligheten inom EU. I denna del innebär föreskrifterna - till följd av direktivet - att kravet på importtillstånd ersätts med en ny tillståndsform, ett s.k. överföringstillstånd som lämnas av myndighet i mottagarlandet. Direktivet omfattas även av EES-avtalet och är därmed tillämpligt inom hela EES. Det andra syftet är en modernisering av bestämmelserna om import från tredje land, dvs. från länder utanför EES. Samtidigt med dessa föreskrifter har SÄI - för att i övriga delar uppfylla direktivets krav - meddelat föreskrifter (SÄIFS 1997:4) om kontroll och om utsläppande på marknaden av explosiva varor för civilt bruk.

Kommentar till 1.1

Dessa föreskrifter är tillämpliga på import från tredje land samt på överföring inom EES av sådana varor som Sprängämnesinspektionen (SÄI) betecknar som explosiva utom sådana godkända explosiva varor som importeras av Försvarmakten eller Försvarets materielverk och som är avsedda för användning av Försvarmakten (se bestämmelserna i 3.1.1).

Pyrotekniska artiklar omfattas inte av explosivvarudirektivet och därmed inte heller av SÄI:s föreskrifter (SÄIFS 1997:4) om kontroll och om utsläppande på marknaden av explosiva varor för civilt bruk. Härav följer att pyrotekniska varor har fri rörlighet inom EES. Med pyrotekniska artiklar avses enligt 2.1 varor som innehåller pyrotekniska ämnen, bl.a. nöjesfyrverkerier och sceneffekter. Inspektionens förteckning över godkända explosiva varor m.m. (SÄIFS 1993:4) innefattar bl.a. godkända pyrotekniska ämnen. Om tveksamhet råder i fråga om en vara är att anse som pyroteknisk artikel eller inte bör SÄI kontaktas.

Det råder även fri rörlighet inom EES för andra explosiva varor som SÄI betecknar som explosiva och som inte omfattas av explosivvarudirektivet. **Såväl dessa varor som pyrotekniska varor skall dock alltid vara godkända** (se kommentar till 1.2).

Kommentar till 1.2

Enligt 10 § förordningen (1988:1145) om brandfarliga och explosiva varor (FBE) skall explosiva varor för att få importeras från tredje land vara godkända av SÄI. Detsamma

gäller för införsel från länder inom EES av sådana explosiva varor som inte omfattas av explosivvarudirektivets bestämmelser. Utsläppande på marknaden eller överföring inom EES förutsätter CE-märkning enligt SÄIFS 1997:4 eller - intill utgången av år 2002 - ett godkännande i enlighet med hittills gällande nationella föreskrifter. Bestämmelser om godkännande av explosiva varor finns i SÄI:s föreskrifter (SÄIFS 1986:2) om godkännande av explosiva varor, i föreskrifterna (SÄIFS 1989:16) med allmänna bestämmelser om godkännande av explosiva varor samt bestämmelser om godkännande av elsprängkapslar och i föreskrifterna (SÄIFS 1992:2) om godkännande av fyrverkeripjäser och pyrotekniska sceneffekter. Explosiva varor som SÄI godkänt finns upptagna i en av inspektionen utgiven förteckning. Förteckningen dateras regelbundet upp och nu gällande förteckning finns i SÄIFS 1993:4. Fyrverkeripjäser och pyrotekniska sceneffekter förtecknas särskilt. I sammanhanget bör också nämnas SÄI:s föreskrifter (SÄIFS 1994:9) om förhandsanmälan av brandfarliga och explosiva varor som innehåller nya ämnen.

I föreskrifterna har undantag gjorts från kravet på godkännande för sådan ammunition som omfattas av vapenlagen (1996:67) och som genomgått kontroll i enlighet med 1969 års konvention om ömsesidigt erkännande av kontrollstämplar på handeldvapen (CIP) och som försetts med CIP-stämpel. För svenskt vidkommande har en anslutning till konventionen inte varit aktuell, då denna förutsätter att ett officiellt erkänt provningsorgan finns i varje konventionsstat.

Kommentar till 3.1.1

Av explosivvarudirektivet framgår att direktivets bestämmelser inte omfattar explosiva varor avsedda för Försvarsmaktens behov.

Av FBE följer att Försvarsmakten och Försvarets materielverk inte behöver särskilt tillstånd till import av godkända explosiva varor avsedda för användning av Försvarsmakten.

För införsel från länder inom EES av sådana explosiva varor som inte omfattas av undantagsbestämmelserna i 3.2.1 punkterna 1-4 behövs med hänsyn till den fria rörligheten av varor på den inre marknaden varken importtillstånd eller överföringstillstånd enligt dessa föreskrifter. **Dessa varor skall dock alltid vara godkända** (se kommentar till 1.2).

Föreskrifterna är tillämpliga på sådan ammunition som räknas till explosiva varor. Det tidigare nämnda explosivvarudirektivet innehåller bestämmelser om bl.a. överföring av ammunition mellan länder inom EES. Vidare regleras in- och utförsel av viss ammunition i den svenska vapenlagstiftningen. I rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen² (nedan vapendirektivet) finns bestämmelser om bl.a. överföring av skjutvapen och ammunition inom EES. Enligt vapenlagen (1996:67), som anpassats till nämnda vapendirektiv, krävs i princip polismyndighets tillstånd till införsel av sådan ammunition som lagen tillämpas på, dvs. huvudsakligen patroner och tändhattar till handvapen. Bestämmelser om tillämpningen av vapenlagen finns i vapenförordningen (1996:70). Vapenlagen är inte tillämplig på ammunition till vissa slag av arbetsverktyg, bl.a. avsedda för slakt eller industriellt bruk och bultpistoler för byggnadsarbete, och inte heller på staten. Sådan import av ammunition som omfattas av vapenlagen har mot denna bakgrund undantagits från kravet på importtillstånd enligt dessa föreskrifter. Det innebär att importtillstånd inte behövs för införsel från länder utanför EES av framför allt kulpatroner för handvapen med kaliber högst 19,1 mm

² EGT nr L 256, 13.9.91, s. 51 (Celex 391L0477).

avsedda för civila ändamål och hagelpatroner för handvapen o.d., se varuslag 1.1.1 och 1.1.2 (delvis) under huvudslag III: Ammunition m.m. i SÄIFS 1993:4. För import av övrig ammunition under nämnda huvudslag fordras i princip importtillstånd. I fråga om krav på SÄI:s godkännande av sådan ammunition hänvisas till 1.2 i föreskrifterna och kommentarerna. Vidare kan det i vissa fall krävas särskilt tillstånd till hantering av ammunition, bl.a. till förvaring.

För import i övriga fall än de nyss nämnda krävs särskilt tillstånd. Härav följer att den som har tillstånd att bedriva handel med explosiva varor i fortsättningen behöver ett separat tillstånd för import av sådana varor. Detta innebär således att det krävs tillstånd till såväl handel som import. För det fall skilda ansökningar avseende tillstånd till handel respektive till import getts in till prövningsmyndigheten bör prövningen av dem ske i ett sammanhang och resultera i ett beslut.

Import som sker i anslutning till tillverkning, bearbetning, behandling, förstöring, underhåll och återvinning av explosiva varor prövas av Sprängämnesinspektionen. Import i övriga fall prövas av polismyndigheten i det distrikt där importören har sitt säte. För det fall importören har sitt säte i ett polisdistrikt och verksamheten helt eller delvis bedrivs i ett eller flera andra polisdistrikt bör den polismyndighet som skall pröva ärendet om importtillstånd inhämta yttrande från övriga av verksamheten berörda polisdistrikt.

Enligt 14 § LBE skall tillstånd begränsas till viss tid. Det är förutsättningarna i det enskilda fallet som avgör tillståndstiden. Ett importtillstånd bör som regel kunna ges för en tid av tre till fem år. Importtillståndets giltighetstid bör så långt möjligt anpassas till den tid som gäller för förvaringstillståndet.

En av SÄI:s uppgifter är att genom rådgivning på olika sätt ge de lokala myndigheterna stöd och vägledning i deras beredning av ärenden enligt lagstiftningen om brandfarliga och explosiva varor, bl.a. för att få till stånd en så långt möjligt enhetlig tillämpning av reglerna. SÄI lämnar därför gärna vid behov synpunkter i enskilda ärenden om tillstånd till import av explosiva varor.

Kommentar till 3.1.2

En tillverkare behöver inte särskilt tillstånd till import av sådana godkända explosiva varor som skall användas för tillverkning av explosiva varor. Han behöver som regel inte heller tillstånd till import av sådana varor som han har tillstånd att tillverka och som avses saluföras utan ytterligare bearbetning. SÄI kan dock, som framgår av 3.1.2, i tillståndsbeslut för tillverkning begränsa eller utöka denna möjlighet till befrielse från importtillstånd.

Som exempel kan nämnas att en tillverkare av pyrotekniska varor får med stöd av sitt tillverkningstillstånd importera sådana godkända explosiva varor som behövs för tillverkningen. Han får därutöver som regel importera godkända pyrotekniska varor för direkt försäljning. Om han däremot vill importera andra godkända explosiva varor som inte har direkt samband med tillverkningen, t.ex. sprängämnen, krävs dock ett särskilt importtillstånd för detta.

Den som importerar explosiva varor för hemladdning och som avser saluföra den hemladdade ammunitionen behöver tillverkningstillstånd enligt bestämmelserna i 3 kap. SÄIFS 1989:8.

Kommentar till 3.1.4

Ett importtillstånd skall enligt föreskrifterna innehålla uppgift om slag av explosiv vara som får importeras. Tillståndet kan exempelvis avse visst huvudslag av explosiva varor i

enlighet med den indelning som finns i SÄIFS 1989:8 (se avsnitt 1.2), t.ex. huvudslag I: sprängämnen och tändämnen eller huvudslag V: pyrotekniska varor. Ett tillstånd bör också kunna omfatta del av ett huvudslags varor, t.ex. sprängämnen som del av huvudslag I. Ett tillstånd kan även avse ett visst produktslag, t.ex. trotyl. Omständigheterna i det enskilda fallet får avgöra om tillståndet skall omfatta hela eller delar av huvudslag eller vissa produkter. Hur stora kvantiteter av de olika slagen som årligen får importeras skall enligt dessa föreskrifter anges i tillståndet. Vidare följer av 14 § lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor (LBE) att ett tillstånd skall begränsas till viss tid. Tillståndets giltighetstid får anpassas till förhållandena i det enskilda fallet.

Kommentar till 3.2.1 - 3.2.5

Genom föreskrifterna om överföringstillstånd ersätts tidigare krav på importtillstånd för införande av explosiva varor för civilt bruk till Sverige från annat land inom EES. Av kommentarerna ovan framgår att föreskrifterna inte omfattar alla explosiva varor eller användningsområden. I fråga om sådan ammunition, bl.a. ammunition för industriändamål, som inte faller under vapenlagens bestämmelser (jfr ovan), gäller till följd av explosivvarudirektivet att medgivande till överföring skall lämnas av behörig myndighet i avsändarlandet, en bestämmelse som avviker från överföringsbestämmelserna i övrigt.

I fråga om 3.2.1 punkten 3 avses med tillverkning bl.a. förfarande genom vilket framställd explosiv vara direkt på platsen för användningen bearbetas till annan explosiv vara. Den som bedriver denna typ av verksamhet anses vara tillverkare och verksamheten kräver tillverkningstillstånd. Saluförande av explosiva varor som basvaror för sådan verksamhet betraktas som utsläppande på marknaden.

Bestämmelserna om tillståndskrav eller överföring både mellan och inom EES-länderna har enligt explosivvarudirektivet tillkommit för att med viss bibehållen kontroll ändå svara mot EU:s krav på ökad rörlighet av varor.

Med den som enligt 3.2.4 ansvarar för överföringen avses mottagaren på bestämmelseorten, dvs. den som innehar överföringstillståndet. Vid överföring av explosiva varor från ett EES-land till ett annat EES-land via Sverige betraktas Sverige som transiteringsland. Det innebär att mottagaren på bestämmelseorten skall inhämta godkännande från SÄI för transiteringen.

Med hänsyn till att ett antal frågor återstår olösta - bl.a. avseende det för EES gemensamma, grundläggande överföringsdokumentet - har SÄI valt att ge en låg detaljeringsgrad i föreskrifterna och i de allmänna råden.

Kommentar till 4.1

Kravet på föreståndare har lagts fast i 36 § FBE. Sålunda skall den som har tillstånd till import eller överföring av explosiva varor utse en eller flera föreståndare. Enligt regeringens förordningsmotiv (1988:5) till förordningen skall så många föreståndare utses som kan behövas med hänsyn till verksamhetens omfattning och behovet av ställföreträdare i samband med föreståndarens semester, sjukdom m.m. Samma kompetenskrav och regler i övrigt gäller både i fråga om föreståndaren och hans eventuella ställföreträdare. Härav följer bl.a. att tillsynsmyndigheten skall underrättas både om föreståndaren och eventuell ställföreträdare. Både föreståndare och ställföreträdare skall godkännas av tillståndsmyndigheten. Sprängämnesinspektionen och polisen är tillståndsmyndighet och i 3.1.1 framgår vilka tillståndsärenden i fråga om import som respektive myndighet prövar. Enligt 3.2.1 är Sprängämnesinspektionen

tillståndsmyndighet för ärenden om överföring. Det är således nämnda myndigheter som skall godkänna föreståndare för import eller överföring enligt 4.1 första stycket. För det fall tillsyns- och tillståndsmyndighet är samma myndighet räcker det givetvis med tillståndsmyndighetens godkännande, dvs. någon särskild underrättelse behöver inte göras.

Enligt 4.1 andra stycket skall föreståndare utses för sådan import av ammunition som bedrivs med stöd av införseltillstånd enligt vapenlagen och som är avsedd för handel. I dessa fall är det polisen som godkänner föreståndaren. Av vad som nu sagts följer att föreståndare inte behöver utses för import av sådan ammunition som omfattas av vapenlagen men som inte avser handel. Föreståndare behöver inte heller utses för införsel från EES av sådana varor som inte omfattas av tillståndskrav enligt 3.2.1.

Tillståndshavaren bör skriftligen utse föreståndaren och upprätta en instruktion för honom. Det bör observeras att, i de fall då tillståndshavaren och en föreståndare inte är samma person, de föreskrivna kraven på en föreståndares ansvar och lämplighet inte begränsar tillståndshavarens ansvar för den tillståndspliktiga verksamheten i förhållande till det meddelade tillståndet och de villkor som har befunnits nödvändiga från brand- eller explosionssynpunkt.

Kommentar till 4.2

Enligt 37 § FBE skall en föreståndare vara lämplig för uppgiften samt ha goda kunskaper om och god erfarenhet av de varor som importeras eller överförs. Föreståndaren ansvarar för att verksamheten bedrivs enligt gällande föreskrifter och villkor. Vidare åligger det tillståndshavaren att se till att föreståndaren ges de befogenheter och möjligheter i övrigt som behövs för att han skall kunna fullgöra detta ansvar. Nämnda allmänna krav på kompetens hos föreståndaren preciseras i 4.2 till föreskrifterna.

Enligt 10 § LBE skall den som importerar eller inför brandfarliga eller explosiva varor genom märkning eller på annat sätt lämna varuinformation som är av betydelse från brand- och explosionssynpunkt. Bestämmelser om märkning av explosiva varor finns i SÄI:s kungörelse (SIND-FS 1983:7) om märkning av explosiva varor samt vad gäller fyrverkeripjäser och pyrotekniska sceneffekter också i SÄIFS 1992:2. Nämnda föreskrifter håller på att ses över. Ytterligare regler om varuinformation finns i SÄI:s föreskrifter (SÄIFS 1994:4) om varuinformationsblad för brandfarliga och explosiva varor. Vidare innehåller Statens räddningsverks tillämpningsföreskrifter till lagen (1982:821) om transport av farligt gods, ADR-S (SRVFS 1996:2) bestämmelser om märkning av emballage vid transport av explosiva varor. Med stöd av lagstiftningen om transport av farligt gods har också ett antal andra transportmyndigheter meddelat föreskrifter för transport av bl.a. explosiva varor.

Kommentar till kap. 5 har upphävts genom *SÄIFS 1999:3*

Kommentar till 5.1 har upphävts genom *SÄIFS 1999:3*

Kommentar till 5.2 har upphävts genom *SÄIFS 1999:3*

Kommentar till 5.3 har upphävts genom *SÄIFS 1999:3*

Kommentar till övergångsbestämmelserna

För den som vid utgången av juni 1997 med stöd av handelstillstånd påbörjat import av

explosiva varor gäller under tillståndets giltighetstid fortsatt befrielse från kravet på särskilt importtillstånd för motsvarande varor (jfr 5.2.2 i SÄIFS 1989:8). Med påbörjat avses att import bedrivs eller att ansökan om godkännande av de explosiva varor som skall importeras senast den 30 juni 1997 getts in till SÄI eller att sådant godkännande föreligger vid denna tidpunkt. När nämnda handelstillstånd upphört att gälla krävs dock tillstånd till såväl handel som import. Den som har handelstillstånd och som inte vid utgången av juni 1997 påbörjat import måste för tiden därefter ha både handelstillstånd och importtillstånd.

För den som vid utgången av år 1997 har tillstånd till förvaring av explosiva varor gäller under förvaringstillståndets giltighetstid befrielse från kravet på särskilt överföringstillstånd för överföring av motsvarande varor inom Sverige. Av 33 § FBE följer att den som överför explosiva varor inom Sverige, bl.a. till en mottagare som under en övergångsperiod är befriad från kravet på särskilt överföringstillstånd, skall förvissa sig om att förvärvaren har rätt att inneha varor av det slag och i den mängd som överföringen avser.

ERIK NILSSON

Leif Wahlberg/Gunnar-Arne Björkman

UPPHÄVD